

Strongirs vísa

1. Kongur og Strongir de sad over bord,
for mangan en gyllene fløj
de taled' så mangt et gammens ord.
Nú siglir junkarin Strongir til frú Dagmar.

2. Strongir, vilt tú mær boðini bera,
og inn fyri Bojalands kongin at fara.

3. Skal eg inn til Bojalands fara,
tvinni þør klæðir vil eg hava.

4. Skal eg inn til Boyalands gá,
tvinni þør klæðir má eg fáa.

5. Tvinni þør klæðir liggja til reiðar,
og um tit vilja hava fleiri.

6. Tvinni þør klæðir liggja í skrín',
tey skalt tú hava fyri ómak tín.

7. De vunde deres sejl så højt i rá,
de sejled' til Bojalands i måneder to.

8. Teir kasta síni akker á hvítan sand,
fyrstur steig Strongir fótin á land.

9. Í miðjum grasagarði akslar hann skinn,
sá går han i loftet for Boyakongen ind.

10. Máreskinds kjole hannem drages på,
sá monne han i loftet indgå.

11. Sølvspændte sko op under sin fod,
sá går han på slottet med et frit mod.

12. Hil sidder I Bojakongen over Eders bord,
kongen af Danmark har sendt Eder ord.

13. Han sender Eder ord og bliden ja,
han vil Eders datter til dronning få.

14. Han sender Eder ord og liden tale,
han vil Eders datter til dronning have

15. Eg eigi onga dóttur uttan Dagmar ein,
eg hevði henni ætlað ein ríkari svein.

16. Hvar skal tú henni ein ríkari fá,
end kongen av Danmark med alt det han har.

17. Hvar skalt tú henni ein ríkari gifta,
mín harri hann hevur alt Danmark at skifta.

18. Alt førend du skal min datter få,
derom skal terning på talvbordet gå.

19. Mín harri eigur eitt fiskidýpi,
tað rindar honum meir enn alt Bojalandsríki.

20. Mín harri eigur eitt fiskivatn,
tað rindar honum meir enn alt Bojaland.

21. Alt førend du skal min datter vinde,
derom skal terning på talvbord rinde.

22. Tú set teg niður Strongir, leika talv við meg,
kåben min sætter jeg i ve.

23. Sætter du din kåbe i ve,
så sætter jeg min kjortel med.

24. Upp stóð Strongir og heldur at gaman,
kápa og kyrtíl tey bera væl saman.

25. Tann fyrsti gullterningur á talvborðið rann,
Strongir tapti, og Dagmar vann.

26. Kom set teg niður Strongir, leika talv við meg,
gangara mín seti eg í veð.

27. Sætter du din ganger i ve,
sá sætter jeg min sadel med.

28. Upp stóð Dagmar og heldur at gaman,
saðil og gangari bera væl saman.

29. Den anden guldterning på talvbordet randt,
Strongir tapti, og Dagmar vann.

30. Kom set teg niður Strongir, leika talv við meg,
æruna mína seti eg í veð.

31. Sætter du din ære i ve,
sá sætter jeg min herres med.

32. Upp stóð Strongir og heldur at gaman,
æra og harri tey bera væl saman.

33. Strongir út av vinda'num sá,
Krist unni meg sigur í talvi at fá.

34. Den tredje guldterning på talvbordet randt,
Dagmar tapti, og Strongir vann.

35. Op stod Dagmar, så højt hun lo,
nú havi eg telvað um mína trú.

36. Så snart blev silke efter jorden bredt,
sá blev hun Dagmar til stranden ledt.

37. De vunde deres sejl så højt i rå,
de sejled' til Danmark i måneder to.

38. Der de kom der ud i sund,
da rejstes de bølger fra havets bund.

39. Við aðrari hondini mundi hann stýra,
við aðrari heldur hann Dagmar moy dýru.

40. Við aðrari hondini stýrði hann floy,
við aðrari heldur hann dýru Dagmar moy.

41. Strongir hann stýrir síni snekkju for land,
danerkongurin kastar sín gangar' eftir sand'.

42. Tú hoyri meg Strongir, hvis vit eru eina,
er hatta kongsins hestasveinur.

43. I tie kær Dagmar, I siger ej så,
det er den herre, som I skal få.

44. Skamm fái teg Strongir, tú vanst meg í leik',
mín harri hann er bæði følin og bleik'.

45. Skamm fái teg Strongir, tú kundi at lúgva,
mín harri hann hevur bara eitt eyga.

46. Eg gevi tær Strongir mítt reyðargullband,
tú førir meg aftur til mit fædreland.

47. Eg kalli tað ei vera kalsmans maka,
reyðargull fyri sína kerastu at taka.

48. Krist give jeg var inden Bojalands ríki,
og junkarin Strongir við mína síðu.

49. Krist give jeg var i den Bojakongaland,
og junkarin Strongir við mína hond.

50. De kaster deres anker på hviden sand,
og fyrstur steig Strongir fótin á land.

51. Fyrstur steig Strongir fótin á land,
og Dagmar undir hans høggu hond.

52. Igen blev silke over jorden bredt,
så blev hun Dagmar til Riberhus ledt.

53. De åde og drak med et frit mod,
i tredive dage deres bryllup stod.

54. Der var stor glæde og end mere gammen,
for mangen en gyllene fløj
foruden al sorrig de levede sammen.
Nú siglir junkarin Strongir til frú Dagmar.

Vísan er í vísubókini hjá Anders Sørensen Vedel frá 1591, har hon er 39 ørindir. Her er vísan, sum Josva Rasmussen kvað hana saman við Eysturoyar dansifelag til Útvarpið fyrst í 1970'unum. Kongur: Valdemar 2. Sigur (1170-1241). Dagmar: Donsk drottning (1186-1212), dóttir Ottokar 1. av Bøhmen. Junkarin Strongir er næstan bara kendur úr hesi vísu. Brúdleypið stóð í 1205. jd.